

El carrer de la Llebre

229

El carrer de la Llebre es troba situat al barri vell i segueix un trajecte costerut que enllaça el carrer dels Ciutadans amb el del Portal Nou, si bé al seu començament s'obre vers la plaça de Sant Josep. Sovint se les ha denominat també escales de la Llebre, al·ludint al fet que aquestes s'estenen al llarg de més de les tres quartes parts del recorregut.

Pel que fa a l'origen dels seu nom, assenyalen que ja surt com a carrer de la Llebre d'ençà de la segona meitat del segle XIX, si bé no és fins la reforma del nomenclàtor de l'any 1876 que es confirma oficialment. En aquesta data es decideix afegir al carrer el tram que va des de l'acabament de les escales fins a la cantonada amb el carrer dels Ciutadans, al costat de la casa que fou propietat del comte de Solterra.

Més difícil és, en canvi, escatir

el perquè del nom del carrer: segons Josep Grahit i Grau, prové del fet que a un dels frares del convent de Sant Francesc hom li indicà la conveniència de beure sang de llebre acabada de degollar per tal de guarir determinades malalties. Molta gent acudia a portar-n'hi, i així s'esdevingué un dia en què una xicota hi anà amb una llebre molt grossa lligada que en arribar a les escales se li escapà i costà estona poder-la tornar a atrapar. D'aquesta facècia — amb un molt de llegenda — en neix el nom de carrer de la Llebre.

DOS TRAMPS BEN DIFERENCIATS

Ja hem esmentat que amb la reforma del nomenclàtor del 1876 es donà un sol nom als dos trams del carrer que de sempre comptaven amb una personalitat ben diferenciada, fins al punt que el sector més enlairat era conegut el segle XIX amb el nom de «Costa de la Llebre». A hores d'ara, la distinció entre els dos trams és palesa sobretot en el tipus d'edificacions, molt antigues en el trajecte planer que connecta amb Ciutadans.

En aquest tram destaca la casa n° 3, que compta amb quatre boniques finestres d'estil gòtic, i que porta gravada la data del 1687, que probablement fa referència a la seva primera construcció. Actualment forma part dels tallers de la Fusteria-Ebenisteria Sureda, i dalt la porta d'entrada encara conserva un escut noble que sembla indicar que antigament era per ací per on s'accedia al Casal dels Solterra del carrer dels Ciutadans. Hom consta que amb motiu de la visita dels reis catòlics a Girona, aquests s'estatjaren al Casal dels Solterra, i que s'hi endinsaren per aquesta porta de la casa número 3 del carrer de la Llebre.

Actualment els baixos d'aquesta casa i de la veïna — edificada a primers de segle en una part de l'antic pati dels comtes de Solterra — són emprats com a taller de fusteria. Sembla que a començaments de segle eren ocupats per Francesc Guinó — pare de l'escultor gironí que visqué llargs anys a París i que fou l'autor material de la majoria d'escultures de Renoir — el qual la traspassà al fuster Mota que tot seguit s'associà amb Serafi Sureda, propietari d'una fusteria iniciada vers el 1880 a Salt per un seu avantpassat, l'escultor Narcís Sureda.

Així l'actual fusteria data de l'any 1920 i durant molts anys s'especialitzà en la construcció d'altars. A remarcar que en aquest taller hi hagué instal·lat durant anys i panys el primer motor elèctric fabricat a Girona — concretament per la famosa

empresa Planas i Flaquer — i que a hores d'ara és a mans de Josep Maria Ginés, President de la Cambra de Comerç.

Pel que fa al segon tram del carrer, — que va des de l'altura de plaça de Sant Josep fins al Portal Nou — és un trajecte configurat per les escales, i per un seguit de construccions a banda i banda que hom pot datar entorn dels anys vint i trenta del nostre segle. D'entre aquestes cal remarcar la que duu el número 5, Casa Puig, feta els anys 1934-1935 per l'arquitecte Joan Rica i Pinet, dins de l'estil racionalista aleshores en vigència. Al capdamunt del carrer s'esqueia antigament el primitiu Portal Nou: era de punt rodó i constituïa un dels pocs passos a través de la muralla en aquest sector.

Tanmateix, hem trobat poques notícies relatives a obres d'agencament d'una certa envergadura. Sabem que l'any 1902 els veïns es queixen a l'Ajuntament de la deficiència de l'enllumenat públic i que aquest resol el problema traslladant a mig carrer una llum que hi havia a la veïna plaça de Sant Josep. Cinc anys més tard es fan les obres de construcció de les clavegueres i l'agencament de les escales. L'any 1922 es projectava una nova alineació del carrer, i el 1962 es procedia a la renovació de l'enllumenat.

Pels anys vint visqué en aquest carrer el conegut escriptor gironí Narcís Roure (Girona, 1865-1951), estudiós de la figura de Balmes, sobre el qual publicà diversos treballs, i que col·laborà al *Diario de Gerona*, *La Vanguardia*, *Diario de Barcelona* i *Lo Geronés*. Escrigué tota la seva obra fonamentalment en llengua castellana, i arribà a reunir una selecta i important biblioteca que la seva mort llegà a la ciutat i que ara es pot consultar a la Biblioteca Pública de Girona.

Ramon Alberch i Fugueras

Elevador ENIER

CAPACITAT FINS A 400 Kg.

LA SOLUCIÓ MÉS ECONÒMICA ALS SEUS PROBLEMES D'ELEVACIÓ I MAGATZEMATGE

REINE S.A.

Gran Via de Jaime I, 34
Tel. 20 28 35 · 20 19 46 · GERONA

Societats, empresaris, agricultors, professionals i artistes.

Les persones el cognom de les quals comenci **A, B** per les lletres **A, B** i totes les societats, deuen haver rebut una etiqueta com aquesta, amb les seves dades.

Si hi adverteix algun error, rectifiqui'l abans del 9 de febrer. Si no l'ha rebuda, demani l'imprès de sol·licitud a la seva

Delegació o Administració d'Hisenda, Oficines de Correus i Caja Postal, i enviï'l abans de l'esmentada data.

Un milió i mig d'espanyols rebrà aquesta etiqueta.

Reclami-la si no l'ha rebuda.
Corregeixi-la si té algun error.

MINISTERIO DE ECONOMIA Y HACIENDA

AVÍS

D'acord amb l'article 10 de l'Estatut Ordenador d'Empreses i Activitats Turístiques, s'assabenta el públic que l'establiment anomenat MAMUT, situat al terme municipal de Llançà, fins ara del senyor: Miquel Morales, passarà a ser de la senyora: M. del Mar Rodilla.